

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๕

พระราชบัญญัติ

สัญชาติ

พ.ศ. ๒๔๙๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสัญชาติและการแปลงสัญชาติ

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. ๒๔๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสัญชาติ พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และกฎหมายแปลงชาติ ร.ศ. ๑๓๐

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลที่รัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“คนไทย” หมายความว่า ผู้ที่มีสัญชาติไทย

“คนต่างด้าว” หมายความว่า ผู้ที่ไม่มีสัญชาติไทย

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

มาตรา ๕ ในกรณีพิเศษเฉพาะเรื่อง รัฐมนตรีจะผ่อนผันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมการขอแปลงสัญชาติหรือหนังสือสำคัญการแปลงสัญชาติให้แก่ผู้ใดก็ได้ ตามแต่จะเห็นสมควร

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการขอแปลงสัญชาติไม่เกินห้าพันบาท และค่าธรรมเนียมการออกหนังสือสำคัญการแปลงสัญชาติ หรือใบแทนไม่เกินห้าร้อยบาท และกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๒

การได้สัญชาติไทย

มาตรา ๗ บุคคลดังต่อไปนี้ ย่อมได้สัญชาติไทยโดยการเกิด

(๑) ผู้เกิดโดยบิดาเป็นคนไทย ไม่ว่าจะมีเกิดในหรือนอกราชอาณาจักร

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

(๒) ผู้เกิดโดยมารดาเป็นคนไทย แต่ไม่ปรากฏบิดาที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือบิดาไม่มีสัญชาติ ไม่ว่าจะเกิดในหรือนอกราชอาณาจักร

(๓) ผู้เกิดในราชอาณาจักร

มาตรา ๘ หญิงต่างด้าวที่ทำการสมรสกับคนไทย ย่อมได้สัญชาติไทย

มาตรา ๙ คนต่างด้าวในลักษณะดังต่อไปนี้ อาจขอแปลงสัญชาติเป็นไทยได้ คือ

(๑) บรรลุนิติภาวะแล้วตามกฎหมายไทยและตามกฎหมายแห่งชาตินั้น

(๒) มีความประพฤติดีและมีอาชีพเป็นหลักฐาน

(๓) มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรไทยต่อเนื่องมาจนถึงวันขึ้นขอแปลงสัญชาติเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปี

(๔) มีความรู้ภาษาไทยตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติในมาตรา ๘ (๓) มิให้นำมาใช้บังคับ ถ้าผู้ขอแปลงสัญชาติ

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๕

(๑) ให้กระทำความดีความชอบพิเศษต่อประเทศไทย

(๒) เป็นบุตรของผู้ที่ได้แปลงสัญชาติเป็นไทย หรือของผู้ที่ได้คืนสัญชาติไทยซึ่งในขณะที่บิดาหรือมารดาแปลงหรือได้คืนสัญชาติไทยนั้น ตนบรรลุนิติภาวะแล้ว

(๓) เป็นบุคคลผู้ได้เคยมีสัญชาติไทยมาแล้ว

มาตรา ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะขอแปลงสัญชาติเป็นไทย ให้ทำคำขอยื่นต่อรัฐมนตรี ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้แปลงสัญชาติเป็นไทยนั้น ย่อมอยู่ในดุลพินิจของรัฐมนตรี เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรอนุญาตให้นำความกราบบังคมทูลขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต เมื่อได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว ให้ผู้ขอปฏิญาณตนว่า จะมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อประเทศไทย

การแปลงสัญชาติเป็นไทยให้มีผลต่อเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้แปลงสัญชาติเป็นไทยชอบที่จะขอหนังสือสำคัญการแปลงชาติได้

มาตรา ๑๒ การแปลงสัญชาติเป็นไทยให้มีผลเฉพาะตัว

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

หมวด ๓

การเสียสัญชาติไทย

มาตรา ๑๓ หญิงไทยซึ่งทำการสมรสกับคนต่างด้าวย่อม
 สละสัญชาติไทย ถ้าหากว่าตามกฎหมายแห่งประเทศของสามี
 ตนอาจถือสัญชาติของสามีได้ และหญิงนั้นได้แสดงความจำนง
 โดยชัดแจ้งสละสัญชาติไทยต่อนายทะเบียนสมรส

มาตรา ๑๔ บุคคลผู้มีสัญชาติไทยเพราะเกิดในราช
 อาณาจักร แต่บิดาเป็นคนต่างด้าว มีสิทธิขอสละสัญชาติไทย
 เพื่อถือเอาสัญชาติของบิดาได้ ถ้าหากว่ากฎหมายของประเทศที่
 บิดามีสัญชาติยอมให้ถือเอาสัญชาตินั้น โดยไม่ทำขอเป็นหนังสือ
 ขันต่อพนักงานทูตหรือกงสุลไทยในต่างประเทศ หรือพนักงาน
 เจ้าหน้าที่ภายในหนังสือนี้ นับแต่วันที่มีอายุครบสิบปีบริบูรณ์

เมื่อรัฐมนตรีพิจารณาคำขอของบุคคลดังกล่าวในวรรคก่อน
 เห็นว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อถือ ก็ให้ส่งอนุญาตให้บุคคลนั้น
 สละสัญชาติไทยได้ การสละสัญชาติไทยให้มีผลต่อเมื่อได้
 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ ผู้ใดมีสัญชาติไทยและสัญชาติตามกฎหมาย
 ของประเทศอื่นด้วย ถ้าประสงค์จะสละสัญชาติไทย ให้ทำ

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๕

คำขอขึ้นต่อรัฐมนตรีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้สละสัญชาติไทยนั้น ย่อมอยู่
ในดุลพินิจของรัฐมนตรี

การสละสัญชาติไทยให้มีผลต่อเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การสละสัญชาติย่อมมีผลเป็นการเฉพาะตัว

มาตรา ๑๖ บุคคลผู้มีสัญชาติไทยเพราะเกิดในราชอาณาจักร แต่บิดาเป็นคนต่างด้าวนั้น ถ้าไปอยู่เสียในต่างประเทศที่บิดามี หรือเคยมีสัญชาติเป็นเวลาคืบต่อกันเกินกว่าสิบปี นับแต่บรรลุนิติภาวะก็ดี มีหลักฐานอันแสดงให้เห็นว่ายังคงถือสัญชาติแห่งบิดาคนใด หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นภัยอันตรายต่อความปลอดภัยของรัฐ หรือเป็นการขัดต่อผลประโยชน์ของชาติ หรือสิทธิของประเทศไทยก็ดี หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการขัดต่อความสุจริตหรือความเจริญแห่งสาธารณชนก็ดี เมื่อพนักงานอัยการร้องขอ ศาลอาจสั่งให้ถอนสัญชาติไทยของผู้นั้นเสียได้ คำสั่งศาลให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

มาตรา ๑๑ คนไทยซึ่งได้แปลงสัญชาติเป็นคนต่างด้าวย่อมขาดจากสัญชาติไทย

มาตรา ๑๔ ผู้ได้สัญชาติไทยโดยการแปลงชาติอาจถูกถอนสัญชาติได้ เมื่อ

(๑) การแปลงสัญชาตินั้นได้เป็นไปโดยการฉ้อฉล หรือโดยปกปิดข้อเท็จจริง

(๒) มีพยานหลักฐานแสดงว่าผู้แปลงสัญชาตินั้นยังถือสัญชาติเดิม

(๓) ผู้แปลงสัญชาตินั้นได้กระทำการใดๆ อันเป็นภัยอันตรายต่อความปลอดภัยของรัฐ หรือเป็นการขัดต่อผลประโยชน์ของชาติ หรือสิทธิ หรือเกียรติของประเทศไทย

(๔) ผู้แปลงสัญชาตินั้นได้กระทำการใด ๆ อันเป็นการขัดต่อความสุขเกษม หรือความเจริญแห่งสาธารณชน

(๕) ผู้แปลงสัญชาตินั้นไปอยู่นอกประเทศ โดยไม่มีภูมิลำเนาในประเทศไทยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปี

(๖) ผู้แปลงสัญชาตินั้นยังคงมีสัญชาติของรัฐที่ทำสงครามกับประเทศไทย

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาการถอนสัญชาติ
ตามมาตรานี้ ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน
กรรมการ และกรรมการอื่นอีกสี่คน คือ อธิบดีกรมอัยการ
อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมมหาดไทย และผู้แทนกระทรวง
การต่างประเทศ

เมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏว่าบุคคลใดอาจถูกถอนสัญชาติได้
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา เมื่อ
คณะกรรมการเห็นควรสั่งถอนสัญชาติของบุคคลนั้น ก็ให้เสนอ
ต่อรัฐมนตรี เมื่อรัฐมนตรีสั่งถอนสัญชาติแล้วให้นำความกราบ
บบังคมทูล

มาตรา ๑๕ การถอนสัญชาติตามมาตรา ๑๔ นั้น จะให้
ขยายไปถึงภริยาและบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้ถูกถอน
สัญชาติไทยด้วยก็ได้ ถ้าหากว่าภริยาหรือบุตรนั้นได้สัญชาติ
ไทยเนื่องแต่การแปลงสัญชาติของผู้ถูกถอนสัญชาตินั้น เว้นแต่
ภริยาซึ่งเคยมีสัญชาติไทยอยู่แล้วก่อนทำการสมรส

การถอนสัญชาติไทยให้มีผลต่อเมื่อได้ประกาศในราชกิจจา
นุเบกษาแล้ว

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

หมวด ๔

การได้คืนสัญชาติไทย

มาตรา ๒๐ คนไทยซึ่งเสียสัญชาติไทยไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ถ้าประสงค์จะได้คืนมาซึ่งสัญชาติไทย ให้ทำคำขอยื่นต่อรัฐมนตรีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ได้คืนสัญชาติไทยย่อมอยู่ในดุลพินิจของรัฐมนตรี เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ ผู้ขอขอยื่นมีสิทธิที่จะได้คืนสัญชาติไทย คือ

(๑) ผู้ขอเป็นหญิงไทยเสียสัญชาติไปโดยการสมรสกับคนต่างด้าว และได้ขาดจากการสมรสแล้วไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ

(๒) ผู้ขอเป็นคนไทยซึ่งเสียสัญชาติตามบิดาหรือมารดาในขณะที่ตนยังไม่บรรลุนิติภาวะ และได้ทำการร้องขอเพื่อให้ได้คืนมาซึ่งสัญชาติไทย เมื่อตนบรรลุนิติภาวะแล้วภายในสองปี

การได้คืนสัญชาติไทยให้มีผลต่อเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี